

เด็กจมน้ำ...ช่วยชีวิตอย่างไรให้รอด

แขกรับเชิญพิเศษ

- **ดช.นราวิทย์ ทองศรี** (น้องน้อย)
- **นพ.โสภณ มะระประเสริฐศักดิ์** กุมารแพทย์

คุณขอพกา : ช่วง High Q Stories วันนี้มีเรื่องราวที่คนเป็นพ่อแม่พลาดไม่ได้เลยนะค่ะ เพราะเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตของลูกน้อยจริงๆ ค่ะ นั่นคือ อุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับเด็ก และทำให้เด็กเสียชีวิตเป็นอันดับสาม คือ การจมน้ำนะค่ะ แขกรับเชิญของเราวันนี้ จมน้ำลงไปเมื่อเดือนกว่าๆ ที่ผ่านมานี้เอง แต่รอด เป็นเรื่องที่น่าเรียนรู้มากเลยนะค่ะ ไม่ว่าจะเด็กจะจมน้ำในระดับความลึกเท่าไร เช่นเดียว เมตรเดียว นิ้วเดียวนั้นะค่ะ ถ้าจมน้ำถือว่าอันตรายทั้งสิ้น วันนี้เราจะมาคุยกับครอบครัวทองศรี ที่ผ่านเหตุการณ์น่าสะพรึงกลัวในความรู้สึกมาหลายนะค่ะ คุณพ่อคมกริช คุณแม่ลดาวัลย์ และน้องน้อย เด็กชายนราวิทย์ ทองศรี รวมทั้งกุมารแพทย์ นายแพทย์โสภณ มะระประเสริฐศักดิ์ ค่ะ สวัสดิ์คะ สวัสดิ์คุณหมอ คุณพ่อคุณแม่ และสวัสดิ์น้องน้อยครับ

น้องน้อย : ครับ

คุณขอพกา : ไหว้เป็นแบบว่า เป็นนักมวยเลย น้องน้อยอายุเท่าไรคะ อายุเท่าไรคะ คุณแม่

คุณลดาวัลย์ : สองขวบครึ่งแล้วค่ะ

คุณขอพกา : สองขวบครึ่งพูดขนาดนี้ก็เก่งนะค่ะ สองขวบครึ่งเป็นวัยที่กำลังน่ารัก น่าเอ็นดู เป็นลูกคนที่เท่าไรคะ

คุณลดาวัลย์ : เป็นคนลูกคนเดียวค่ะ

คุณขอพกา : เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นมานานแค่ไหนแล้วคะ

คุณลดาวัลย์ : สองเดือนกว่าๆ แล้วค่ะ

คุณขอพกา : มิน่ายังมีความกลัวอยู่ ในความรู้สึกของคุณพ่อคุณแม่ เล่าให้ฟังหน่อยซิ ทำไมตัวเล็กนี่จมน้ำได้คะ

คุณลดาวัลย์ : วันนั้นตัวหนูเองก็นอนนะค่ะ แบบวานอนดึกก็เลยเพลีย เผลอหลับไป ตกใจตื่นมาอีกที ก็พยายามหา

เขาว่าเขาไปไหน ชักอะใจแล้ว เดินไปหลังบ้าน เห็นร่องเท้าเขาเลยน้า

คุณขอพกา : หลังบ้านมีบ่อน้ำ

คุณลดาวัลย์ : มีบ่อน้ำค่ะ

คุณขอพกา : บ่อน้ำลึกมั๊ยคะ

คุณลดาวัลย์ : ไม่ลึกคะ แคประมาณต้นขา

คุณขอพกา : ต้นขาผู้ใหญ่ ก็มีหัวเด็กอะคะ

คุณลดาวัลย์ : ค่ะ มิด เลี้ยงบ่อปลาตกคะ

คุณขอพกา : เห็นร่องเท้าลูก ลอยดบป่องๆ บนบ่อปลาตก รู้สึกยังไงคะ

คุณลดาวัลย์ : รู้สึกว่าใช่เขาแน่แล้ว เพราะว่าสังเขว่า ไปไหนต้องใส่ร่องเท้านะ เดี่ยวหนามจะตำเอา เห็นปบไขลูกแล้ว ลูกต้องอยู่ในนี้ ก็พยายามมองหา เห็นด้านหลังเขาเลย ฟักมันึงปิด ก็กระโดดลงไปเอาลูกเลย แล้วคุณพ่อเขาก็วิ่งตามมาช่วย ช่วยกันอุ้ม แบก แล้วก็เขย่า ก็พยายามช่วยเขา แต่เขานิ่งไปแล้ว เขานิ่งไปเลย แต่ใจก็ไม่หวังแล้วค่ะ

คุณขอพกา : แล้วคุณพ่อเป็นยังไงคะ มาเห็นลูกตอนไหนคะ

คุณคมกริช : เห็นลูกตอนแม่เขากะโดดลงไปบ่อ อุ้ม

สนับสนุนโดย

 โรงพยาบาลกรุงเทพ
BANGKOK HOSPITAL
www.bangkokhospital.com

ลูกขึ้นมาผมก็เห็นแล้ว เห็นอย่างนั้น ผมก็อุ้มลูกขึ้นมาแล้วก็จับเขย่า ด้วยความตกใจเรา ก็เขย่า

คุณเลดาวัลย์ : เราก็ไม่ทราบว่าจะอะไร ต้องทำยังไง

คุณคมกริช : จับเขย่าห้อยหัวลงไปแล้วเขย่า

คุณช่อผกา : ห้อยหัวลงไปแล้วก็เขย่า ตอนนั้นพอกับแม่คิดอะไรคะ ที่ทำเช่นนั้น

คุณเลดาวัลย์ : อยากให้เขาหายใจ อยากให้เขาตื่นบ้างก็ยังมีดี แต่เขานิ่งมากเลย

คุณช่อผกา : ตะ กลับมาที่คุณหมอคนหนึ่งนะคะ เวลาเกิดอุบัติเหตุเด็กจมน้ำ พอเจอปั๊บนี้ สิ่งที่คุณแม่ทำเหมือนปฐมพยาบาลเบื้องต้น คือ จับพาดไหล่บ้าง ห้อยหัวลงเขย่า ให้นำมัน ออก ให้แบบตื่นตัว เป็นวิธีที่ถูกต้องมั๊ยคะ

นพ.โสภณ : ยังไม่ถูกต้องนะครั้น ผมว่าหลักของการปฐมพยาบาลเบื้องต้น อันดับหนึ่ง คือ สติ การปฐมพยาบาลเบื้องต้นก็คือ จับผู้ป่วยนอนหงายกับพื้นนะครั้น แล้วก็พยายามดูว่าใน ช่องปากมีสาหร่าย หรือมีเศษอาหาร หรือมีเศษของแปลกปลอมสกปรกต่างๆ หรือไม่นะครั้น ถ้าเกิดมีก็หยิบออก เสร็จแล้วช่วยการหายใจโดยการเป่าปากนะครั้น การเป่าปากในเด็กที่โต หน่อยก็เป่าเฉพาะปากได้ ในเด็กเล็กๆ อาจจะเป่าใส่ทางปากและจมูกพร้อมกันเลยได้นะครั้น เมื่อเด็กหายใจโดยการเป่าปากเรียบร้อยแล้ว ถึงต้องรีบนำส่งโรงพยาบาลทุกคนนะครั้น

คุณช่อผกา : แต่ที่นี้กำลังสงสัยว่า บางทีเห็นในหนัง ใจ เขย่าๆ ฟึ้นนะๆ

คุณเลดาวัลย์ : ใช่คะ

คุณช่อผกา : ซึ่งการเขย่าแบบนี้ หรือการพาดแบบหัวที่ม ลงไปแล้ว เดี่ยวน้ำมันจะออกมาจากปอด จากท้อง มันผิด ตรงไหนหรือคะ

นพ.โสภณ : ผิดตรงที่ว่า ถ้าเด็กมีการชยอนหรืออาเจียนออกมา จะมีการสำลักเข้าไปในปอด ได้ เพราะเวลาเราที่เรากะแทกหรือชยอนอะไรนี้ครั้น อาหารบางอย่างอยู่ในกระเพาะ เพราะ เด็กอาจจะฟังกินนมมมาก็ได้นะครั้น อาจจะออกมาแล้วสำลัก เพราะตอนที่เด็กไม่หายใจ เวลาจะหายใจเฮือกแรก จะมีการหายใจที่ค่อนข้างแรง โอกาสที่จะสำลักเศษอาหารได้ง่าย ก็ อย่งที่บอกการเขย่า ถ้าเกิดมีกระดูกตันคอหักหรือว่าเป็นรอยขีด อาจจะทำให้ฟึ้นขึ้นมาเสร็จ เป็นอัมพาตครึ่งล่างได้นะครั้น

คุณช่อผกา : แต่ก็อย่างว่านะคุณแม่ ลูกอะนะ ลอยตบปองๆ อย่างนี้ คุณแม่ก็กรีดเลยใช่มี ยั ค่ะ

คุณเลดาวัลย์ : คิดอะไรไม่ออกเลยตอนนั้น

คุณช่อผกา : แสดงว่าที่ทำนี้เป็นอัตโนมัติ

คุณเลดาวัลย์ : อัตโนมัติคือ นึกว่าจะทำยังไงที่ลูกจะฟึ้นได้ ก็พยายามนึกถึงในหนังเขาเป่า ปากกัน คือไม่รู้เลยว่าควรจะทำยังไง ก็นึกว่าจะไรที่ทำได้ก็ทำ

คุณช่อผกา : คุณพ่อคะ ระหว่างทางนี้ใช้เวลานานมั๊ยคะ

คุณคมกริช : ประมาณ 10 นาทีครั้น

คุณช่อผกา : จิตใจก็ไม่อยู่กับเนื้อกับตัวเลยซีคะ

คุณคมกริช : ไม่อยู่กับเนื้อกับตัวเลยครั้น

คุณช่อผกา : ใน 10 นาทีนั้น ที่คุณพ่อขึ้นรถขับ คุณแม่ก็ เอาลูกขึ้นนะคะ

คุณเลดาวัลย์ : ระยะทางก็ไม่ไกลนะคะ แต่ความรู้สึกเรามันไกลมาก

คุณช่อผกา : คุณพ่อเหยียบเท้าไหรคะ วันนั้น

คุณคมกริช : จำไม่ได้เลย แต่รู้ว่าเร็วมากครั้น

คุณช่อผกา : ก็เป็นธรรมชาตินะคะ เอาละ พอมาถึงโรงพยาบาล แล้วพอกุณหมอเห็นคนไข้ 2 ขวบครึ่ง คุณหมอเป็นยังไงคะ อาการ

นพ.โสภณ : เตรียมแล้วว่าเอกซเรย์ เพราะว่าปัญหาของเด็กจมน้ำ อันดับแรกคือ เรื่องของ ปอดครั้น ถ้าไม่หายใจ โดยเฉพาะมีข้อมูลว่า น้องน้อยใส่ท่อช่วยหายใจมาด้วย ในระหว่าง การเดินทางอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงของระบบทางเดินหายใจ เช่น ท่อช่วยหายใจอาจจะ เล็กเล็กลงไปมากเกินกว่าความจำเป็น แล้วเราต้องประเมินว่า ภาวะในปอดเป็นยังไงบ้างนะ ครั้น มาถึงก็มาดูสัญญาณชีพเป็นหลัก เด็กจมน้ำถ้าอุณหภูมิสูงนี้ พยากรณ์โรคไม่ดี

คุณช่อผกา : เหรอคะ จมน้ำถ้าตัวร้อนนี้แยเลย

นพ.โสภณ : ครับผม อันที่สองดูความดันโลหิต ว่ามีภาวะ ช็อคหรือเปล่า นอกจากนั้นก็ดูพวกชีพจร ดูการหายใจว่า เป็นยังไงบ้าง เตรียมห้องเอกซเรย์ตั้งแต่ด้านล่าง ว่าดูที่ ห้องฉุกเฉินเรียบร้อยแล้ว ก็จะเคลื่อนน้องน้อยไปเอกซเรย์ ปอด ก่อนที่จะขึ้นไอซียูครั้น

คุณช่อผกา : แต่ด้วยการรักษา ก็ทำให้น้องรอดมาได้ แล้วก็มานั่งส่งเสียงตลอดเวลาแบบนี้ นะคะ คุณพ่อคะ พอน้องหายป่วยเที่ยวนี้ ลูกกลับมาเหมือนเดิมหรือเปลี่ยนแปลงไปคะ

คุณคมกริช : ชนกว่าเดิม พุดมากกว่าเดิมอีกครับ

คุณเลดาวลัย : ตอนแรกก็ห่วงเขาเรื่องสมอง กลัวว่าเขาจะเป็นอะไร เพราะว่าขาดออกซิเจนในสมอง ต้องเป็นอะไรแล้วคือ พัฒนาการ ตอนนี้ก็ดีใจที่เขาจำได้ ตอนไหนๆ เขาก็จำได้

คุณช่อผกา : ในรสมุมนะคะ เมื่อพุดผ่านไปก็คือ ฟ้าที่สดใสนั่นเองนะคะ และฟ้าสดใสก็ทำให้คนที่อยู่ใต้ฟ้าแบบนั้นมีความสุขในชีวิตมากขึ้น มีหลักคิดยังไงคะ กับตอนที่เกิดอุบัติเหตุ นอกจากตั้งสติแล้วคะ

นพ.โสภณ : ผมว่าจริงๆ ในเด็กที่จมน้ำนะครับ เรื่องของอุบัติเหตุ ก่อนที่จะรักษา หลักอันดับแรกคือ การป้องกันก่อน ผมว่าสำคัญที่สุดกว่าการรักษาเบื้องต้นนะครับ คือ ป้องกันไม่ให้เกิดมีจมน้ำเกิดขึ้น เมื่อเด็กอายุเกิน 18 เดือน หรือประมาณขวบครึ่ง คุณพ่อคุณแม่ควรสอนให้เขารู้อันตรายจากการจมน้ำ เพื่อให้เขากลัว โดยที่ไม่จำเป็นต้องสอนให้ว่ายน้ำ นำในเด็กน้อยกว่า 5 ปี ผมว่าน่าจะ让他เกิน 5 ปี ก่อนถึงจะสอนว่ายน้ำก็ได้

คุณช่อผกา : ก็เป็นสิ่งที่ต้องท่องไว้นะคะ ว่าป้องกันไว้ก่อน แต่ถ้าป้องกันแล้ว การแก้ไขก็คือ เข้าไปช่วยทางด้านหลัง เอาขึ้นมาอนหงาย ก่อนจะทำอะไร ถ้าปากตรวจดูก่อน เอาออกมาให้หมด ไอ้ที่อยู่ในนั้นไข่ม้อยคะ

นพ.โสภณ : ใช่ครับ

คุณช่อผกา : แล้วถึงเป่าลมเข้าไป ชั้ระยะหนึ่งค่อยปัมหัวใจ นี่คือ อันดับการช่วยเหลือเบื้องต้น แล้วก็เอาคนไข้ประคองขึ้นรถไปโรงพยาบาลเลย โดยไม่ต้องพาดหัว พาดหางเขย่า เกิดตรงโน้นตรงนี้หัก เป็นอันว่าไปกันหนักกว่าเดิมไข่ม้อยคะ

นพ.โสภณ : ใช่ครับ

คุณช่อผกา : ก็เป็นเรื่องที่คนเป็นพ่อเป็นแม่ต้องจดจำนะคะ ผู้ปกครองทุกคน ที่นี้กลับมาถามคุณพ่อคุณแม่ นี่ถามความรู้สึกตัวเองแล้วนะ ถามคุณแม่ก่อน จนถึงวันนี้ยังหลอนอยู่มัยภาพนั้น

คุณเลดาวลัย : หลับตา ก็เห็นแต่ภาพเอาเขาขึ้นจากน้ำ หายหน้าเขาขึ้นมาเลือดเต็ม หลับตาก็ก็เห็นภาพนั้น

คุณช่อผกา : 2 เดือนแล้วนะ

คุณเลดาวลัย : ไม่ลืมคะ บางครั้งนอนมองหน้าเขาก็จะกลับไปนึกถึงภาพเก่าๆ

คุณช่อผกา : แล้วคุณพ่อล่ะคะ

คุณคมกริช : ก็ระแวงอยู่ตลอดอะ ตอนนี ถ้าลูกหายแป๊บเดียวก็หาแล้ว ยอมรับว่ายังกลัว หางตาไม่ได้เลยในตอนนี ต้องอยู่ในสายตา รู้สึกว่าถ้าลูกหาย เรากังวลแล้ว

คุณช่อผกา : ก็เป็นช่วงแรกๆ ของการเกิดเหตุร้ายนะคะ ที่นี้ทั้งหมดที่เกิดขึ้น คงจะเป็นอุทากรณสำหรับผู้ปกครองหลายคนทีเดียว คุณพ่อคุณแม่จะมีคำแนะนำอะไร สำหรับบ้านอื่นๆ บ้างคะ เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า

คุณเลดาวลัย : อะไรที่เราคิดว่า เราระวังอยู่แล้ว มันต้องมีคือ ช่วงเวลาที่มันจะเกิดมันแป๊บเดียว คุณพ่อคุณแม่ที่บ้านอยู่ข้างถนน หรือข้างบ่อน้ำ สระน้ำอย่างนี้ก็ต้องระวัง ถ้าคิดว่าเราดูดีแล้ว มันต้องมีพลาด แป๊บเดียวเขาไปตรงนี้ เราคิดว่าไม่น่าจะเป็นอะไร เขาเคยไปอย่างนี้ ก็ต้องระวังคะ

คุณช่อผกา : ต้องคอยระมัดระวังให้มากขึ้น แล้วสำหรับคุณพ่อล่ะคะ

คุณคมกริช : เหมือนกันครับ เพราะปกติน้องน้อยเขาไม่เคยหางตา แค่อครั้งเดียวก็พลาดได้ครับ เพราะฉะนั้นต้องระมัดระวังให้เต็มที่ครับ

คุณช่อผกา : เพราะเด็กเป็นสิ่งที่ชีวิตที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้นะคะ เด็กคนหนึ่งถ้าไม่ได้รับการเลี้ยงดูโอบอุ้มจากผู้ใหญ่ เด็กคนนั้นจะไม่สามารถมีชีวิตรอดและเติบโตได้อย่างแน่นอน การดูแลเด็ก ดูกันแบบทั้งชีวิตจริงๆ เลยนะคะ วันนี้ต้องขอขอบพระคุณ คุณพ่อคุณแม่ที่มาถ่ายทอดเรื่องราว และขอบอกว่ามันผ่านไปแล้วนะ ไม่อย่างนั้นเดียวจะอยู่กับอย่างไม่มีความสุขนะคะ และขอบพระคุณ คุณหมอมามากนะคะ ที่มาให้คำแนะนำคะ

ที่มา: รายการ "ไฮ-คิว ไลฟ์"

ชื่อตอน: เด็กจมน้ำ...ช่วยชีวิตอย่างไรให้รอด

ออกอากาศเมื่อ: 12 กุมภาพันธ์ 2549 เวลา 14.30 - 15.00 น.

สถานีโทรทัศน์: ช่อง 9 โมเดิร์นไนน์ทีวี

บทความที่เกี่ยวข้อง

- ▶ [พยาธิตัวตืดขึ้นสมอง รู้ทัน รักษาทัน](#)
- ▶ [กีฬากีฬา...เป็นยาวิเศษ](#)
- ▶ [เสนอดอน มะเร็งกระเพาะปัสสาวะหายได้](#)

- ▶ [ผ่าตัดแผลหัวใจและตับดัดกัน](#)
- ▶ [เรียนรู้และป้องกันอุบัติเหตุเด็กในวัยชน](#)

- [เลือกดู ไฮ-คิว stories ย้อนหลัง:](#)

High Q News Blink • High Q Stories • High Q Food and Fit • High Q Alert • High Q Key • High Q Auto Care • High Q Get Good Hk

- High Q Knowledge • [ถามตอบปัญหาสุขภาพ](#) • [แนะนำติชมรายการ](#) • [สมัครสมาชิก](#) • [ผู้จัดทำ](#)

Copyright 2005. www.highQlife.com. [COOL & JOY Company Limited.] All rights Reserved.